

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

po rozpoznaniu
w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,
w dniu 11 września 2023 r.,
zażalenia obrońcy B. W.
na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 12 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKo 22/23,
odmawiające przyjęcia zażalenia na postanowienie oddalające
wniosek o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Powołanym wyżej zarządzeniem odmówiono przyjęcia zażalenia wniesionego w sprawie II AKo 22/23 przez obrońcę B. W. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 9 maja 2023 r. oddalające wniosek o wznowienie postępowania jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

W uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia wskazano, że zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 9 maja 2023 r. oddalające wniosek o wznowienie postępowania było niedopuszczalne ze względu na treść art. 547 § 1 k.p.k.

Zażalenie na to zarządzenie złożył obrońca, zarzucając naruszenie art. 547 § 1 k.p.k. w zw. z art. 45 § 1 Konstytucji RP w zw. z art. 42 ust. 2 Konstytucji i art. 32 ust. 1 Konstytucji oraz 176 § 1 Konstytucji - poprzez odmowę przyjęcie zażalenia na podstawie normy prawnej rangi ustawowej niezgodnej z aktem prawnym wyższego rzędu tj. Konstytucją.

W konkluzji autor środka odwoławczego wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne. Przepis art. 547 § 1 k.p.k. jednoznacznie stanowi, że na postanowienie sądu apelacyjnego oddalające wnioski o wznowienie postępowania lub pozostawiające wniosek bez rozpoznania nie przysługuje zażalenie.

Oznacza to, że w przypadku oddalenia wniosku o wznowienie postępowania, zażalenie będzie przysługiwało stronie jedynie wówczas, gdy zapadnie ono przed sądem okręgowym, a tak w tym wypadku nie było.

Słusznie zatem odmówiono przyjęcia zażalenia jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Jednocześnie w zakresie podnoszonego przez obronę ograniczenia praw konstytucyjnych skazanego, wypada jedynie zauważyć, że kwestia ta była przedmiotem badania przez Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie o sygn. SK 23/10 stwierdził, że: „art. 547 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.) nie jest niezgodny z art. 78 w związku z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

Z przytoczonych powodów należało orzec jak na wstępie.

(AK)

[ł.n]

